

מוטעבי תורת זילים

פרשת עקב – מאה ברכות בכל יום

משה רבינו ציוה את בני ישראל 'ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו ולא הבה אתו ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך' (דברים י, יב). רבותינו אמרו כי התיבה 'מה' בפסוק 'מה ה' אלקיך שאל מעמך' נדרשת כאילו נכתבה במקומה התיבה 'מאה', ומלמדת שחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום (גמי' מנחות דף מג ע"ב ורש"י שם. זוהר פרשת קרח דף קט ע"א רעיא מהימנא ד"ה ועוד והיה באכלכם) מחמת סוד אמירתן שהוא נורא ונשגב עד מאוד (סדר היום' לר' משה בן מכיר בחלק סדר העבודה פרק חיוב מאה ברכות וכו').

יש להתבונן, מה הצורך והחשיבות הגדולה בכך שכל אחד מבני ישראל יקפיד לברך 'מאה ברכות' בכל יום ויום במשך ימי חייו?

מאה כוחות של הטומאה פועלים בעולם כנגד מאה קללות שבתורה

תוקף כוחות הטומאה הוא 'מאה' (ישמח משה' לר' יקותיאל טייטלבוים פרשת עקב ד"ה ועפ"י מנבאר) **וכנגדם יש 'מאה כבלים' בידי הסטרא אחרא** (מגלה עמוקות' פרשת לך לך ד"ה יולפי הזהר לך לך, 'קהלת יעקב' ערך 'מא' ד"ה מאה סוד של מאה) **שנרמזו בפסוק 'תחת נערה במבין מהפוח פסיל מאה'** (משלי יז, ט) (בארות עמוקות' על 'מגלה עמוקות' למהרצ"א מדינוב פרשת לך לך אות קעג, 'חידושי תורה' להגר"א מוויילא הנקרא 'ליקוטי תורה' בחלק ליקוטי תני"ך על הפסוק 'הוקם עלי'). **כוחות אלו רמוזים גם באותיות 'ס"מ' שהן גימטריא מאה** (חידושי תורה' להגר"א הנקרא 'ליקוטי תורה' בחלק ליקוטי תני"ך על הפסוק 'הוקם עלי', 'שם משמואל' פרשת עקב שנת תר"ע ד"ה נראה כי באשר, כאשר אותיות אלו הן בחינת הרע בשמו של המלאך סמאל' (חידושי תורה' להגר"א הנקרא 'ליקוטי תורה' בחלק ליקוטי תני"ך על הפסוק 'הוקם עלי') **שהוא השטן ויצר הרע ומלאך המוות** (גמי' בבא בתרא דף טז ע"א בשם ריש לקיש), **לעומת האותיות הסופיות בשמו שהן בחינת הטוב** (חידושי תורה' להגר"א הנקרא 'ליקוטי תורה' בחלק ליקוטי תני"ך על הפסוק 'הוקם עלי') **ומצד הקדושה** (מראית העין' להחיד"א דף ט ד"ה 'אינו דומה שונה' בשם המקובלים).

מטעם זה ישנן מאה קללות שכתובות בפרשת 'כי תבוא', שהן תשעים ושמונה מפורשות ועוד שתיים כנגד הפסוק **'גם כל חלי וכל מפה אֲשֶׁר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם ה' עליך עד השמדך'** (דברים כח, טא) (בעל הטורים' דברים ו, ז), **כאשר כל 'מאה' הכוחות שבסטרא אחרא מקבלים את אותן הקללות** (מגלה עמוקות' פרשת לך לך ד"ה יולפי הזהר לך לך). ועוד כיון שכל המזיקים הם מהצד הרע שבשם סמאל, **כלומר מאותיות 'ס' ו-'מ' שבשמו** (בן יהודעי' למחבר' בן איש חי' מסכת פסחים דף קי ע"א ד"ה לינקוט זקפא) **שהן גימטריא מאה, לכן גם האחיזה של השדים היא רק עד מספר 'מאה'** (בן יהודעי' מסכת פסחים דף קי ע"א ד"ה לינקוט זקפא, מגלה עמוקות' פרשת לך לך ד"ה יולפי הזהר לך לך) **ואין להם אחיזה אפילו במספר אחד מעבר למספר הזה** (בן יהודעי' מסכת פסחים דף קי ע"א ד"ה לינקוט זקפא. ראה גמי' פסחים דף קי ע"א בעניין הזוגות).

החוזר על לימודו יותר ממאה פעמים ניצל מידי שר השכחה שבקליפה

מטעם זה 'שר השכחה' הוא מלאך בשם פוט"ה ששמו בגימטריא הוא מאה (בארות עמוקות' למחבר' בני יששכר' על 'מגלה עמוקות' פרשת לך לך אות קסט, 'קהלת יעקב' ערך 'שכי' ד"ה שכחה שר של שכח). וזה הסיבה שאדם צריך לחזור על לימודו מאה ואחת פעמים (ראה גמי' חגיגה דף ט ע"ב), **לפי שעד מאה פעמים עדיין יכול לשלוט שר השכחה בזיכרונו של האדם, אך אם למד מאה ואחת פעמים כבר אין לסטרא אחרא יותר שלטון ורשות, שהרי מעל 'מאה' הוא כבר כוח הקדושה של המלאך מיכאל** (בארות עמוקות' על 'מגלה עמוקות' פרשת לך לך אות קסט) **הממונה על הזכרון** (חומת אנך' להחיד"א על התהלים עא, ח בשם 'ארץ החיים', 'זרע ברך' לר' ברכיה ברך מהדורה ראשונה פרשת וירא ד"ה ובוה אפשר ליישם) **והאדם כבר אינו שוכח** (מחשוף הלבן' לר' יעקב אבוחצירא פרשת ויחי דף כא ע"ב טור ב על הפסוק 'יששכר חמור גרם'). **ומשום כך השם של המלאך 'מיכאל' עולה בגימטריא מאה ואחת** (מגלה עמוקות' פרשת לך לך ד"ה יולפי הזהר לך לך, 'מראית העין' להחיד"א דף ט ד"ה 'אינו דומה שונה' בשם העיון יעקב).

'השכחה' היא מצד הס"מ ששמו בגימטריא מאה (מראית העין' להחיד"א דף ט ד"ה 'אינו דומה שונה' בשם העיון יעקב). **לכן השר הממונה על השכחה** (מחשוף הלבן' פרשת עקב על הפסוק 'ארץ אשר לא במסכנת) **נקרא כנגדו גם בשם 'מס'** (מחשוף הלבן' לר' יעקב אבוחצירא פרשת ויחי דף כא ע"ב טור ב על הפסוק 'יששכר חמור גרם' כפי שהביאו שם זה רבינו בחיי' והמקובלים) **והלומד פרקו עד מאה פעמים הוא תחתיו** (מחשוף הלבן' פרשת עקב על הפסוק 'ארץ אשר לא במסכנת) **ויכול לשכוח מה שלומד. אך אם אדם שונה את פרקו מאה ואחת פעמים כבר אינו שוכח, כי יצא מתחת שלטונו. וזה מה שנאמר על יששכר בנו של יעקב אבינו ו'נִרְאָה מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֶת הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסַבֵּל וַיְהִי לְמַס עֲבָד' – כלומר שיששכר היה נקרא 'עובד אלקים'** (ראה גמי' חגיגה דף ט ע"ב) **על שהיה שונה את פרקו מאה ואחת פעמים כלומר יותר מאותיות 'מס', כדי לא לבוא לידי שכחה** (מחשוף הלבן' לר' יעקב אבוחצירא פרשת ויחי דף כא ע"ב טור ב על הפסוק 'יששכר חמור גרם'. וראה עוד רמזים נפלאים ביכלי יקר' דברים ד, ט ד"ה וזו משל).

החזרה מאה ואחת פעמים רמוזה בפסוק **'דָּבַר צְוֶה לְאֶלֶף דָּוָר'** (תהלים קה, ח), **'צוה' בגימטריא מאה ואחת – להגיד שאם אדם לומד מאה ואחת פעמים אזי ה' דָּבַר "מתקיים "לְאֶלֶף דָּוָר"** (ליקוט חדש' ערך תורה אות קמת). וזה נרמז גם במה שנאמר **'וְהִחַכְמָה מֵאֵין תִּמְצֵא וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינְהוּ'** (איוב כח, יב), **'מֵאֵין' גימטריא מאה ואחת – כלומר שאם יחזור מאה ואחת פעמים ימצא "הִחַכְמָה"** (חומת אנך' להחיד"א פרק כח ד"ה והחכמה מאין תמצא, 'מגלה עמוקות' פרשת נצבים ד"ה כי קרוב אלך הדבר). ועל אותה הדרך נרמז גם בפסוק **'לֵב חָסֵד יִשְׁפָּל פִּינָה וְעַל שִׁפְתָיו יִסְיף לִקְחֹם'** (משלי טז, כב), **'פיהו' בגימטריא מאה ואחד – לפי שאם יחזור על לימודו מאה ואחת פעמים אזי הוא "ישפיל"'** (מגלה עמוקות' פרשת נצבים ד"ה כי קרוב אלך הדבר). וזה גם סוד הפסוק **'יִשְׁקָנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּינָהוּ'** (שיר השירים א, ב), **'פיהו' גימטריא מאה ואחת – כי ברית כרותה שלא ישכח את תלמודו אם יחזור על לימודו מאה ואחת פעמים** (בארות עמוקות' על 'מגלה עמוקות' פרשת לך לך אות קעב).

וכן הוא נרמז בפסוק שדרשו רבותינו על מי שחוזר על לימודו מאה ואחת פעמים **'וְיִשְׁבְּתָם וְרֵאִיתָם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹקִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ'** (מלאכי ג, יח) (ראה גמי' חגיגה דף ט ע"ב), **שראשי התיבות "לא עבדו" יוצא גימטריא 'מאה', ואילו ראשי התיבות "עבד אלקים**

לְאֶשֶׁר יוצא בגימטריא מאה אחת – ללמד שאם האדם יחזור מאה אחת פעמים על לימודו אזי הוא יקרא "עֶבֶד אֱלֹקִים" (יכנפי יונה; להרמי"ע מפאנו חלק רביעי סימן לו). **וכן נאמר על העולם הבא "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו"** (ראה גמי' פסחים דף נ' ע"א) **"לכאן" בגימטריא מאה אחת – לומר כי אשרי האדם שבא לעולם הבא לאחר שחזר מאה אחת פעמים ועתה "תלמודו בידו"** (מגלה עמוקות; פרשת נצבים ד"ה כי קרוב אליך הדבר). וכך היה עושה דוד המלך, חוזר על תלמודו מאה אחת פעמים. וזה נרמז בדבריו **"יִמְלֵא פִי תְהִלָּתֶךָ"** (תהלים עא, ח), **"יִמְלֵא פִי" –** כלומר האותיות **"פִי"** **במילוי** הם **יפא יוד'** שיוצאים בגימטריא מאה אחת (יחומת אנך' להחיד"א על התהלים עא, ח בשם יארץ החיים).

מאה הברכות' מכניעות את 'מאה כוחות הטומאה' ומושכות שפע מהעליונים

כאשר נשמה יורדת לעולם הזה היא מקבלת 'מאה מפתחות' שהם 'מאה ברכות' לברך בכל יום (זוהר פרשת לך דף עז ע"א סתרי תורה ד"ה נשמתא כד נפקא) ועל כך נאמר **"אֶשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ עַל הַשְּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וְיִנְקִים יִסְדָּתְךָ עַל לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקְסִים"** (תהלים ח, ב - ג), כלומר שנשמות ה"עוללים" מקבלות מפתחות של ברכות והוא ה"עז" שנמסר בידיהם, ועל ידי אלו הברכות הם משביתים את ה"אויב ומתנקס" שהם החיצונים והקליפות של הסטרא אחרא שבמספר מאה. לכן נאמר בתחילה **"אֶשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ עַל הַשְּׁמַיִם"**, לפי שהתיבה **"שְׁמַיִם"** מופיעה בדיוק מאה פעמים בתורה (מגלה עמוקות; פרשת לך דף ד"ה יולפי זוהר לך דף דמסר). **כך על ידי כל ברכה מהמאה ברכות שמברך האדם, מוסר כוח אחד מהמאה כוחות של הס"מ. ואחרי כל מאה הברכות מסתלקים מהאדם כוחות הטומאה** (ישמח משה; פרשת עקב ד"ה ועפייז מבואר).

מאה הברכות הם גם כנגד כוח השדים השולטים עד מספר 'מאה' (מגלה עמוקות; פרשת לך דף ד"ה ילך לך מארצך וזו"ח). **וכן הן כנגד מאה הקללות שבפרשת כי תבוא, ומבטלים אלו את אלו** (מגלה עמוקות; פרשת לך דף ד"ה ילך לך מארצך וזו"ח, 'פני דוד' להחיד"א פרשת נשא אות ט ד"ה ואחר זמן רב' בשם הרב פנים מאירות, יחומת אנך' להחיד"א דברים לא, ד ד"ה 'מצאנוה' בשם בעל הרוקח) **על ידי אמירתם מידי יום. ונרמזו ביטול מאה הקללות על ידי מאה הברכות בפסוק "וּבְשִׁבְעָה וּבְקוּמָה" (דברים ו, ז), כי יש תגים על האות ק' שהיא עצמה גימטריא מאה – ללמד שהאומר מאה ברכות בכל יום מבטל כוח מאה הקללות (ובעל הטורים דברים ו, ז), וגם נמנעים על ידו מלבוא פורענויות לעולם** (ספר 'מאה שערים' המיוחס לרקנאטי בסוף הקדמות המחבר ד"ה והמאה שערים). **כמו כן, על ידי אמירת מאה הברכות בכל יום מוכנעים האויבים הגשמיים של האדם, כפי שנרמז בפסוק "וּמָאָה מִכֶּם רָבְבָה יְרֵדְפוּ" (ויקרא כו, יא) כלומר שעל ידי אמירת "מָאָה" ברכות בכל יום בישראל יתקיים "רָבְבָה יְרֵדְפוּ" (אור החיים הקדוש; פרשת בחוקות כו, יא ד"ה יאורמו ומאה מכס').**

כל אדם צריך להשיג שברכותיו יאמרו כראוי (יסדר היום; בחלק סדר העבודה פרק חיוב מאה ברכות וכי ד"ה והענין הוא) **כפי שנרמז בבקשת ה' "וּבְקִשׁוּ פְּנֵי בְּצַר לָהֶם שְׁחֲרָנְנִי" (הושע ה, טו) ששתי אותיות ה' בתיבה "שְׁחֲרָנְנִי" הן כנגד 'מאה ברכות', ובקשת ה' שיהיו כתקון לשמו יתברך ובכוונה שלימה** (יחומת אנך' להחיד"א על הושע ה, טו), **ואז הַבָּל אותם הברכות יעלה ויבקע את כל האוירים עד שיגיע לפני כסא הכבוד. ובאותה שעה הקב"ה בכבודו מתעמר בו ושמח שמחה גדולה באותו שבח שעלה מהאדם, והוא מכין לו מחיה ומזון, ונותן טרף לביתו של האדם. ובפחות 'מאה ברכות בכל יום' אין הדבר פועל** (יסדר היום; בחלק סדר העבודה פרק חיוב מאה ברכות וכי ד"ה והענין הוא, 'שליה הקדוש' מסכת יומא עמוד התשובה ד"ה יעוד דבר טוב; הוא בשם יסדר היום), **כי כל ברכה וברכה מ'המאה ברכות' יש לה מעיין ומקור ממנה היא נשפעת ונאצלת, ואם חלילה האדם מחסיר ממאה ברכות בכל יום הרי הוא מקלקל את כל הצינורות** (ישערי צדק; לרי יוסף גיקטיליא דף ב' ע"ב ד"ה והנה המדה הזאת, ספר 'ציוני' פרשת עקב ד"ה ועתה ישראל).

וכל מי שאומר מאה ברכות בכל יום, כאילו פורס אוהל לשכינה ותוקע אותה ב"מֵאָת אֲדָנִים" שנאמר **"מֵאָת אֲדָנִים לְמַאֵת הַכֶּפֶר כֶּפֶר לְאֲדָן"** (שמות לח, כז). וכשם שהאדנים שבמשכן היו חלולים לכל אורכם, כך בשמים יש מאה חלונות של אורה שהם פתוחים כנגד 'מאה ברכות' (ישערי צדק; לרי יוסף גיקטיליא דף ב' ע"ב ד"ה והנה המדה הזאת). **לכן חייב אדם לברך בכל יום 'מאה ברכות' בשביל "למשוך" שפע על ידי כל אחת ואחת מהברכות הללו** (שליה הקדוש; חלק 'תורה בכתב' פרשת תולדות תורה אור ד"ה יולבאר הענין), **כפי שנרמז בשמה 'ברכה' שהיא מלשון 'ברכה' ובית קיבול** (וימחר אברהם; לרי אברהם פלאגי מערכת כ אות טא). **והברכה באה תמיד בסוד 'מאה' (יספר הליקוטים להארי"ז ז"ל פרשת תרומה על הפסוק ויקחו לי תרומה ד"ה ולעולם תברכה) כמו מאה קולות השופר שנתקנו כנגד מאה הברכות** (עפ"י ילקוטי הלכות; לרי נתן חלק אורח חיים ב' ערבית ד: אות לח). **ואם אדם יחסיר מ'המאה ברכות' בכל יום הרי פגם והטיל בהם מום** (שליה הקדוש; חלק 'תורה בכתב' פרשת תולדות תורה אור ד"ה יולבאר הענין).

סוד ה'מאה ברכות' התגלה לאברהם אבינו ועבר דרך האבות הקדושים

תחילת הדיבור של הקב"ה עם אברהם אבינו היה **"וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֲרָצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבְּיַת אֲבִיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אָרָאָךְ: וְאָעִשֶׂה לְךָ גְדוֹל וְאֶבְרָכְךָ וְאֶגְדָּלְךָ וְשָׂמְךָ וְהָיָה בְרַכְּךָ"** (בראשית יב, א - ב) (מגלה עמוקות; פרשת וארא ד"ה 'דנה בגי' לשונות) **וזוה' ה' יתברך גילה לאברהם את הסוד כי מוסרים לנשמה בבואה לעולם מאה מפתחות של ברכות. ואמר לו כי הברכות יהיו מעתה מסורות בידו שנאמר "וְאֶגְדָּלְךָ וְשָׂמְךָ וְהָיָה בְרַכְּךָ"** (שליה הקדוש; מסכת פסחים פרק מצה עשירה ד"ה 'פסח רומז שלא יהיה'). **לכן נאמרו לו דווקא התיבות "לֵךְ לְךָ" – לפי שהן בגימטריא 'מאה' לרמז לו את סוד ה'מאה ברכות' (עפ"י זוהר פרשת לך דף עז ע"ב סתרי תורה ד"ה כד בעיא). אברהם הבין שבזכות קיום 'מאה ברכות' מידי יום הוא יזכה לירושת הארץ, כפי שרמזו בדבריו אל ה' **"וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי ה' בְּמָה אֲדַע כִּי אֵיךְ שָׁנָה"** (בראשית טו, ח), כלומר בזכות 'מאה' הברכות הרמזו בתיבה **"פִּיה"** הוא יירש את הארץ (יעיני העדה; לבעל יבט מוסר; פרשת לך דף ד"ה ויאמר אליו אני ה' ועייש עוד כי אכמ"ל).**

וזה מה שנאמר על אברהם אבינו **"וְאֶבְרָכְךָ זָקֵן בָּא פְּתִימִים וְהָיָה בְרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל"** (בראשית כד, א), והכוונה שברכו ה' בזה שמסר את הברכות לידו. ולכן התיבה **"כָּל"** שבפסוק היא בהיפוך אותיות **"לְךָ"** – כלומר רמז לו על מסירת מאה המפתחות שהם גימטריא של התיבות **"כָּל ו-לְךָ"** ביחד (שליה הקדוש; מסכת פסחים פרק מצה עשירה ד"ה 'פסח רומז שלא יהיה' ועייש עוד אריכות בזה). **מטעם זה רק כאשר אברהם אבינו הגיע לשלמות האמתית בהיותו בגיל 'מאה שנה'** (צרוור המור; פרשת לך דף ד"ה ולפי שלא הגיע) **אז הקב"ה הביא לו את הברכה יצחק. וגם זה היה בסוד 'מאה ברכות'** (פירושי סידור התפילה; לבעל הרוקח פרק יד – ברוך שאמר, 'צרוור המור' פרשת לך דף ד"ה ולפי שלא הגיע, 'מגלה עמוקות' פרשת וארא ד"ה 'דנה בגי' לשונות) **לפי שגילו היה מכוון כנגדם** (צרוור המור; פרשת לך דף ד"ה ולפי שלא הגיע).

אברהם אבינו מסר את סוד מאה המפתחות של הברכות לבנו יצחק כפי שנאמר "וַיִּזְרַע יצחק בְּאֶרֶץ הַמִּדְבָּר וַיִּמְצָא בְּשָׂנְאָה הַמִּדְבָּר שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ" (בראשית כו, יב) (שליה הקדוש; מסכת פסחים פרק מצה עשירה ד"ה 'פסח רומז שלא יהיה', 'פירושי סידור התפילה' לבעל הרוקח פרק יד – ברוך שאמר), **"מָאָה"**

שְׁעָרִים הוא המקור הרוחני שממנו נובעים ה'מאה ברכות' לעולם – ברכה אחת מכל שער עליון (ורקנאטי פרשת תולדות ד"ה ויזרע יצחק), כי המאה שערים הם כנגד המאה ברכות (עפ"י ליקוטי הלכות לר' נתן אורח חיים ב ערבית ד אות לו). ואז נאמר על יצחק "וַיְבָרְכֵהוּ ה' – כלומר שברכו ה' לקבל את ה'מאה ברכות' (מגלה עמוקות) פרשת ורא ד"ה ידנה בגי' לשונות, 'מגלה עמוקות' פרשת לך לך ד"ה ולפי הזהר. ראה 'מאה שערים' המיוחס לרקנאטי בסוף הקדמת המחבר ד"ה והמאה שערים). מטעם זה גם אצל יצחק אבינו יש את התיבה 'כל' שנאמר "וְאֶכְלֵ מִכֶּל" (בראשית כז, לו) (שלי"ה הקדושי מסכת פסחים פרק מצה עשירה ד"ה יפסח רומז שלא).

אחר כך מסר יצחק אבינו את סוד מאה המפתחות של הברכות לבנו יעקב, ונרמזו במה שנאמר "וַיָּבֵא יַעֲקֹב שְׁלֹם עִיר שְׁכָם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפְּדַן אֶרֶם וַיַּחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקֶן אֶת חֶלְקֵת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אֶהְלוּ מִיַּד בְּנֵי חַמּוֹר אֲבִי שְׁכָם בְּמֵאָה קֶשֶׁטָה" (בראשית לג, יח – יט), "מֵאָה קֶשֶׁטָה" – הוא רמז לסוד 'מאה ברכות'. וגם ביעקב אבינו הוזכרה התיבה 'כל' כפי שנאמר יעקב על עצמו "יֵשׁ לִי כָל" (בראשית לג, יא) (שלי"ה הקדושי מסכת פסחים פרק מצה עשירה ד"ה יפסח רומז שלא יהיה). מטעם זה יעקב אבינו השלים את הבאת כל שנים עשר השבטים בלידת האחרון שבהם בנימין, כאשר הוא היה בגיל מאה (פירושי סידור התפילה לבעל ה'רוקח' פרק יד – ברוך שאמר. ראה במדבר רבה פרשה יז, ח). ואחריו גם יוסף הצדיק בנו של יעקב אבינו היה נזהר לקיים בכל יום 'מאה ברכות' (שתי ידות) על התורה פרשת ויגש דף כח ע"ב טור ב ד"ה ויחזור לעניינינו בשם המדרש).

תקנת 'מאה ברכות' התייסדה על ידי משה רבינו ונתקנה על ידי דוד המלך

משה רבינו ייסד לישראל את תקנת 'מאה הברכות' (ספר 'המנהיג' לרבינו אברהם בן ירחי בפרק 'דיני תפילה' על עניין 'כל פועל ה' למענהו', 'כד הקמח' לרבינו בחיי זצ"ל ערך 'ברכה', 'מנורת המאור' לר' יצחק אבובב פרק קכ, 'דבש לפי' להחיד"א מערכת ב' אות ה' ד"ה ברכות) **ביום הקמת המשכן. מטעם זה, משה רבינו קבע לעשות מאה אדנים למשכן** (ראה שמות לח, כז) **לפי שהם כנגד 'מאה ברכות'** (מגלה עמוקות – רב אופנים' אופן עה) **ורומזים למאה שמות אדנו"ת שיש בהזכרת מאה ברכות** (יחידושי תורה להגר"א מוולגא הנקרא ליקוטי תורה בחלק ליקוטי תניין על הפסוק 'הוקם על'). **וכן נאמר ביום הקמת המשכן "ויכבוד ה' מלא את המִשְׁכָּן" (שמות מ, לה), "מלא את המִשְׁכָּן" הוא ראשי תיבות 'מאה' – כנגד מאה ברכות** (מגלה עמוקות – רב אופנים' אופן עה). **ועוד לפני פטירתו של משה נאמר "וְזָאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ" (דברים לג, א), "מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים" הוא ראשי תיבות "מאה" – לפי שהוא כיון להמשיך ברכה לעם ישראל מ'מאה ברכות' (נטל קדומים להחיד"א פרשת וזאת הברכה ד"ה 'משה איש האלקים') וגם אמר לבני ישראל לברך מאה ברכות בכל יום** (בעל הטורים דברים לג, א).

אחרי פטירת משה רבינו שכחו ישראל את תקנתו (ספר 'המנהיג' לרבינו אברהם בן ירחי בפרק 'דיני תפילה' על עניין 'כל פועל ה' למענהו', 'כד הקמח' לרבינו בחיי זצ"ל ערך 'ברכה', 'מנורת המאור' לר' יצחק אבובב פרק קכ, 'דבש לפי' להחיד"א מערכת ב' אות ה' ד"ה ברכות) **ולא היו מקפידים להגיע בדיוק למאה ברכות בכל יום, אלא כל אחד היה מברך כאשר הזדמן לו. יש מי שבירך שָׁשִׁים או ארבעים ברכות ואפילו רק עשרים ברכות ביום** (יבן איש חי שנה א' בהקדמה לפרשת בלק ד"ה ודע דאע"ג). **דבר זה רמז ה' למשה רבינו שנאמר "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הִנֵּךְ שֶׁכֶב עִם אֲבִיחֶיךָ וְקַם הַיָּם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֶלְהִי גִבּוֹר הָאֶרֶץ אֲשֶׁר בָּא שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וְעַצְבֵי וְהִפְרֵ אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר כְּרַתִּי אִתּוֹ" (דברים לא, טז), שעל גבי האות "ק" בתיבה "וקם" יש בתורה תגים – ללמד שעתידיים למאוס ב'מאה ברכות' (בעל הטורים דברים לא, טז). ומכל מקום נוסח הברכות שכן ברכו באותה העת היה לפי צחות הלשון של כל אדם ואדם בדרך תפילתו ועל פי הנאתו** (יבן איש חי שנה א' בהקדמה לפרשת בלק סוף ד"ה ודע).

וכשהגיע ימיו של דוד המלך, היו מתים בכל יום מאה אנשים (במדבר רבה קרח פרשה יח אות כא, 'מדרש תנחומא קרח יב) **בעיר ירושלים** (יחזה ציון לר' עמנואל חי ריקי על התהלים סח ד"ה 'ברוך אדני יום יום'), **ועליהם נאמר "על מה תפני" (ישעיה א, ה), "על" בגימטריא 'מאה' – ללמד שהיה אז מכה של מאה אנשים ביום** (פירושי סידור התפילה לבעל ה'רוקח פרק יד – ברוך שאמר). **דוד המלך הבין שאין זה דבר מקרי שמתים בדיוק מאה אנשים בכל יום, לא פחות ולא יותר** (בית אלוקים להמבייט שער התפילה פרק טז ד"ה ואפשר כי בזמן). **לכן הוא חקר עד שהבין ב'רוח הקודש' שהסיבה לכך היא שהם לא מברכים מאה ברכות בכל יום** (טורי אורח חיים סימן מו), **אז הוא שב ותיקן להם לברך 'מאה ברכות' ונעצרה המגיפה** (במדבר רבה קרח פרשה יח אות כא, 'מדרש תנחומא פרשת קרח אות יב) **והמיתה. ועל תקנתו זו אמר את הפסוק "בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם" (תהלים סח, ב) (יחזה ציון לר' עמנואל חי ריקי על התהלים סח ד"ה 'ברוך אדני יום יום).**

תקנתו של דוד מלך נרמזה במה שנאמר "וַאֲלֵה דַבְּרֵי דוד הָאֲהֲרָנִים נָאִם דָּוִד בְּן יוֹשִׁי וְנָאִם הַגִּבּוֹר הַקָּסָם עַל מִשְׁחַת אֶלְהִי יַעֲקֹב וְנִעְמֵי זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל" (שמואל ב' פרק כג, א), **"וְנָאִם הַגִּבּוֹר הַקָּסָם עַל" – "על" בגימטריא 'מאה' כנגד מאה ברכות שתיקן דוד המלך** (במדבר רבה קרח פרשה יח אות כא, 'מדרש תנחומא קרח יב). **וכיון שהתקנה של דוד המלך היתה אחרי שכבר ייסד אותה משה רבינו, לכן נאמר "וְנָאִם הַגִּבּוֹר הַקָּסָם" כאשר התיבה "הקס" היא כנגד מה שמשה רבינו תיקן 'מאה ברכות' לישראל ביום שבו "הוקם המִשְׁכָּן" (שמות מ, יז) (מגלה עמוקות – רב אופנים' אופן עה). **וכן נרמזה תקנתו בפסוק "בְּרוּךְ הַבָּצַ שְׁשִׁים יְהו"ה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהו"ה" (תהלים קיח, כו) שהאותיות בסופי תיבות הפסוק יוצאות "כַּמֵּת – הַמֵּאָה", כלומר שכפי מספר המתים בכל יום כך היתה תקנתו לברך מאה פעמים ביום "בְּרוּךְ" (יחזה ציון על התהלים קיח, כו ד"ה 'ברוך הבא').****

וכנגד תקנת המאה ברכות דוד המלך גם התקין למקדש קְלֵי שִׁיר הַנְּקָרָא 'מגרפה' שהיה בו עשרה נקבים וכל נקב ונקב הוציא עשרה מיני קולות – **בסך הכל מאה קולות זמר** (ראה גמי ערכין דף יא ע"א) (ותורת המנחה לר' יעקב סקלי תלמיד הרשב"א פרשת בתעלותך ד"ה וכלי זה). **ואולי מטעם זה אמרו רבותינו כי אם דוד המלך לא היה נפטר בגיל שבעים אלא מאריך ימים עד לגיל מאה כפי שנרמז בגימטריא של התיבה "ימים" שבפסוק "ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דוד ודר" (תהלים סא, ז) (וימחר אברהם לר' אברהם פאלאגי מערכת ד אות קמא) **וכן בתיבות "דר ודר" כי כל דור הוא חמשים שנה** (וימחר אברהם לר' אברהם פאלאגי מערכת ד אות פט), **הרי שהוא היה משיח, והעולם היה נתקן** (ככלע"ד על פי דברי 'מראית העין' להחיד"א מסכת עבודה זרה דף ח ד"ה דאמר רב שמואל, 'מדבר קדמות' להחיד"א מערכת ד אות ז בשם הוזהר הקדוש. ראה 'זוהר חדש' מדרש רות דף צט ע"א ד"ה 'אדם הראשון כד היב') **כך שלא היה מת עוד אף אדם** (וימחר אברהם לר' אברהם פאלאגי מערכת ד אות פט).**

בזמן בית המקדש הראשון החזיקו בתקנת דוד המלך והיו מברכים מאה ברכות בכל יום (שו"ת התשב"ץ ח"ב סימן קסא, 'פתח עינים' להחיד"א מסכת מנחות פרק ד דף מג ע"ב ד"ה תניא בשם התשב"ץ והאחרות חיים). **אך עדיין לא היה נוסח קבוע לברכות אלא כל אחד מישראל היה מברך לפי הנוסח שלו** (יבן איש חי הלכות שנה א' בהקדמה לפרשת בלק סוף ד"ה ודע). **אמנם במשך השנים שוב שכחו ישראל את התקנה עד שבאו אנשי 'כנסת הגדולה' (רבינו בחיי דברים י, יב ד"ה ואמרו כי דוד) שהם עזרא ובית דינו** (יבן איש חי שנה א' בהקדמה לפרשת בלק ד"ה ודע) **וייסדו אותה מחדש** (רבינו בחיי דברים י, יב ד"ה ואמרו כי דוד). **הם גם תקנו את נוסח כל הברכות שיהיו ערוכות בפי כל בשווה, כפי שניסחו את שמונה עשרה הברכות שבתפילת העמידה** (ראה מגילה דף יז ע"ב) (רמב"ם הלכות תפילה פרק א, ד, רמב"ם הלכות ברכות פרק א, ה, 'יבן איש חי שנה א' בהקדמה לפרשת בלק). **ואחר כך באו חכמי התלמוד והוסיפו ותיקנו ברכות** (ראה גמי ברכות דף ס ע"ב) (ספר 'המנהיג' לרבינו אברהם בן ירחי בפרק 'דיני תפילה' על 'כל פועל ה' למענהו', 'כד הקמח' לרבינו בחיי ערך 'ברכה', 'דבש לפי' להחיד"א מערכת ב' אות ה) **עד שנהיה נוסח הברכות כיום.**

'מאה הברכות' מצילות גם כיום מסכנת מיתה של בני האדם

סכנת המיתה שהיתה קודם תקנת המאה ברכות של דוד המלך לא בטלה, ועדיין יש חלילה סכנת מיתה של 'מאה אנשים' מישראל בכל יום. לכן צריך להיזהר לברך מאה ברכות בכל יום ולא להקל בזה (בי"ח על היטורי' אורח חיים סימן מו ד"ה והביא מה), שבזכות מאה הברכות הללו עם ישראל מתקיים כיום בגלות וחי בין אומות העולם (ניקוט' מעם לועז' חלק א דף ק"ז), וללא השלמת מאה ברכות בכל יום יש חלילה סכנה לכל אחד ואחד (ושערי צדק' לר' יוסף גיקטיליין א"ב ד"ה ותנה המדה הזאת). ועל אותם מאה ברכות נרמז בפסוק "על עמך ברכך ש"ל" (תהלים ג, ט), כי התיבה "על" גמטריא מאה ומכוונת לפסוק שנאמר על דוד המלך "וינאם הגביר הקם על" (שמואל ב' פרק כג, א), לרמזו על מאה ברכות שהם "ברכתך" אשר ה' אלוך שואל מ"עמך" כחובה לאומרים בכל יום, כפי תקנת דוד המלך עליו השלום (וישכם אברהם' לר' אברהם פלאמי תהלים ג ד ח ע"ב).

ה' יתברך רמז כמה פעמים על חובת אמירת 'מאה הברכות' כמו שנאמר "ועתה ישאל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו ולא תהבה אתו ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך" (דברים י, יב), "מה ה' אלקיך שאל מעמך" – "מה" נדרש כאילו נכתבה התיבה 'מאה' להגיד שחייב אדם לברך בכל יום מאה ברכות (נמי מנחות דף מג ע"ב ורש"י שם, זוהר פרשת קרח דף קעט ע"א רעיא מהימנא ד"ה ועוד והיה באכלם). לכן בכל הפסוק הזה יש תשעים ותשע אותיות, וכאשר מוסיפים את האות א' לתיבה "מה" יש מאה אותיות בפסוק לרמזו על 'מאה ברכות' (ידעת זקנים' דברים י, יב ד"ה ועתה ישראל, רבינו בחיי' דברים י, יב ד"ה וידוע מה שדרשו, 'צור המור' פרשת עקב ד"ה ומה שאמרו, 'וימהר אברהם' לר' אברהם פלאמי מערכת הקוף אות א) **כאשר כל אות ואות היא כנגד ברכה אחת** ('צור המור' לר' אברהם סעב פרשת עקב ד"ה ומה שאמרו).

ועוד נרמז במה שנאמר "הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך" (מכה ו, ח), "ממך" גמטריא מאה – ללמד שה' דורש כי האדם יברך מאה ברכות בכל יום (אבודרהם' דין מאה ברכות ד"ה גרסינו במנחות). וכן המזמור שאמר דוד המלך "שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההלך בדרךיו" (תהלים קכח, א) **נכתבו בו כל אותיות הא"ב והושמטה האות ק', כאשר במקומה נכתבו התיבות "כי כן" בפסוק "כי כן יברך גבר ירא ה'"** (תהלים קכח, ד) **שהן עולות בגמטריא מאה** – וזה להגיד שאדם ירא ה' יברך 'מאה ברכות' בכל יום ויתברך במעשה ידיו (פירושי סידור התפילה' לבעל הרוקח פרק יד – ברוך שאמר). ולכן גם התיבה "ברך" שבפסוק חסרה את האות ו' לפי שיש ציווי לאדם ש"יברך" מאה ברכות (ידעת זקנים' דברים י, יב ד"ה ועתה ישראל, רבינו בחיי' דברים י, יב ד"ה וידוע מה שדרשו) **ועל ידי זה הוא "יברך" מהמאה ברכות** (מדרש תלפיות' ענף 'ברכות וקללות ומאה ברכות' ד"ה יכ"ף במלואה).

וכן דבר זה נרמז גם בפסוקים "מה ידירות משפנותיך ה' צבאות: נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' לפי ובשירי ירננו אל אל חי: גם צפור מצאה בית ודורר קן לה" (תהלים פד, ב – ד), "מה ידירות משפנותיך ה' צבאות" – כלומר ה' מבקש מהידיד שלו שיברך "מה" הרומז ל'מאה ברכות', ונגזם במקדש שנקרא "משפנותיך" היה ההיכל עד אחרי קודש הקודשים באורך מאה אמה, רוחב מאה אמה וגובה מאה אמה (ראה משנה מידות ד, ו ויתוספות יום טוב' שם). ועל מה שה' חפץ באמירת מאה ברכות נאמר "נכספה וגם כלתה נפשי". וגם הוסיף דוד המלך ואמר בסוף "ודורר קן לה" – כאשר האות ק' בתיבה "קן" היא אות גדולה בכדי לרמזו על המאה ברכות שהן גמטריא האות ק' (מגלה עמוקות' על התורה פרשת דברים ד"ה תניתן).

כל אדם ישתדל לברך כראוי את ה'מאה ברכות' שבכל יום

חייב כל אדם לברך בכל יום לפחות מאה ברכות (שו"ע אורח חיים סימן מו, סעיף א). **וטוב לספור את הברכות שמברכים בכל יום, כדי שלא יפחת ממאה** (יחסד לאלפים' לר' אליעזר פאפו סימן מו מבן המחבר באות ד, 'מזמור לאספי' דף יז ע"א דיני ברכות השרח ד"ה חייב אדם), **ויתחיל למנותם מתחילת הלילה עד סוף יום המחרת** (מזמור לאספי' דף יז ע"א דיני ברכות השרח ד"ה חייב אדם). כל המעלות הללו שנאמרו על אמירת 'מאה ברכות' נוגעות גם לנשים, לכן אותן נשים המברכות 'מאה ברכות' בכל יום למרות הקושי שיש להן מחמת הפטור מחלק מהתפילות ביום, מעלתן גדולה מאוד. וזה אפשרי אם הן יקבלו על עצמן להתפלל שלש תפילות ביום. ולפיכך יש פוסקים שפטרו אותן מחובת השלמת מאה ברכות ביום (ראה שו"ת ישבט הלוי' להגר"ש וואזנר ח"ה סימן כב, 'הליכות שלמה' להגר"ש אויערבך פרק כב, כה) **ויש שחייבו** (ראה 'הליכות עולם' להגר"ע יוסף ח"א פרשת וישבט סעיף ט, 'שאלת רבי' להגר"ח קנייבסקי חלק א פרק יז, ז).

מאה הברכות חייבות להיאמר בכוונה הראויה, אחרת הברכות הן 'פסולות' ולא מצטרפות למניין מאה הברכות (יסוד היום' בחלק סדר העבודה פרק חיוב מאה ברכות וכו'). מטעם זה הרמז בפסוק "ועתה ישאל מה ה' אלקיך שאל מעמך" (דברים י, יב) הוא דווקא בתיבה "מה" כאשר היא חסרה את האות א' המשלימה לתיבה 'מאה' – וזה על מנת להגיד שאם אינו מכוון בברכותיו אל האחד כראוי (יספר החיים' לאחיו של המהרי"ל מפראג חלק ספר סליחה ומחילה פרק ו ד"ה והו כוונת) **בכוונת הלב, או שבולע בדיבורו חצי ברכה וכדומה** (כסא דוד' להחיד"א דרוש כ לשבת תשובה ד"ה 'אמרת אקדמה' והלאה) **אזי ברכותיו אינם נחשבות למאומה** (יספר החיים' חלק ספר סליחה ומחילה פרק ו ד"ה והו כוונת), **כי מה שתיתן דוד המלך הרועה הנאמן לעדרו, הוא ש'מאה הברכות' יועילו ויצילו רק אם יברכו אותן כתקנן, ואם לא הן נודדות והולכות להן** (כסא דוד' דרוש כ לשבת תשובה ד"ה 'אמרת אקדמה' והלאה).

אין שיעור לשכר בעולם הבא של המברך מאה ברכות בכל יום (פירושי סידור התפילה' לרוקח פרק יד על ברוך שאמר), **כפי שנרמז בפסוק "לפן אַמַּר הַגִּבִּי נָתַן לוֹ אֶת פְּרִיָּתִי שְׁלוֹם"** (במדבר כה, יב), "לכן" בגמטריא מאה – כנגד מאה ברכות (מדרש קדמוני' מערכת ב' אות ג ד"ה 'ברכות' בשם האורחות חיים) **שבגין אמירתן ויתן לאדם ברית "שלום" לעולם הבא** (פתח עניים' להחיד"א חלק שני מסכת מנחות דף מג ע"ב ד"ה 'ונהנה ברכת המזון' בשם האורחות חיים). **באדם זה גם עתיד להתקיים מה שנאמר "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך"** (תהלים לא, כ), **כי התיבה "מה" רומזת לתיבה 'מאה' – ללמד שעל מה שבירך האדם יום יום 'מאה ברכות' הוא עתיד לקבל מ"אשר צפנת ליראיך"**. ועל כך גם נאמר "ברוך אֲדַנִּי יום יום יַעֲמֵס לְנוּ הָאֵל וְשִׁוְעַתְנוּ סֶלָה" (תהלים סח, כ) **שעבור מה שברכו ישראל במשך "יום יום" מאה ברכות, יַעֲמֵס לְנוּ" ה' לעתיד לבוא משא רב של שכר והוא "שִׁוְעַתְנוּ סֶלָה"** (מגלה עמוקות' פרשת עקב ד"ה ועתה ישראל מה). **כן יהי רצון.**

העלון גם לעילוי נשמות: שלמן בן מרים ז"ל שפנטר בכ"ט תמוז התשמ"ג ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמות: טליה אסתר בת אלינור הי"ד לביט משפחת מזרחי זכות ה'לימוד בעלון עמוד לה לרפואה שלימה והחלמה מהירה מהריתוח, אמן.	העלון גם לעילוי נשמות: מאיר בן משה ז"ל, יונה בן שמואל ז"ל, ברטה בתיה בת מאיר ז"ל, חיים בן לייב ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמות: ציונה שושנה בת תנה במון הי"ד אליהו בן גובקר הי"ד שחי ברחמינו ישלה להם רפואה שלימה	העלון גם לעילוי נשמות: אהרן בן עזיזה ז"ל אָרְלֵט עֲלֵיהָ בת פּוֹרְטוֹן מסעודה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמות: יוסף מנחם בן אהרן ז"ל מננה מדלן בת מנטה ז"ל לביט משפחת מיטון ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמות: רחל בת גרשון הנוולדת משרה אשת דוד ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמות: העלון גם לרפואתו השלימה של אברהם יוסף בן פריינדא חדוה הי"ד ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי נשמות: ניתן להקדיש את העלון לרפואה או לעילוי נשמות בטל 052-7675933 וכן ניתן לשלוח הערות/חארות ולקבל את העלון במייל tora.haim@gmail.com
---	---	--	---	---	--	--	--	--

”חַיֵּב אֲדָם לְבָרֵךְ בְּכֹל יוֹם מֵאָה בְּרֻכּוֹת לְפָחוֹת” (שולחן ערוך או"ח סימן מו ס"ג) - ביסודו מיהלכה יומית של קרית בעלזא ירושלים וברשותם

ברכת	מס' ברכות	ימי א-1 [לפי המ"ב]	ימי א-1 [מנהג א"י]	שבת	ראש השנה [בימים א - 1]	יום כיפור	י'ו"ט א' סוכות	שבת א' סוכות	שמחת תורה	שבת ערב פסח	שבת יו"ט א' פסח	שבת א' פסח	שביעי של פסח	שבועות	ט' באב	ראש חודש	שבת ר"ח	חול המועד	תעניות
ערבית - ברכות קר"ש	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
יראו עינינו [בחז"ל]	1	1																	
ערבית - שמונה עשרה	19	19	19	19	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	19	7	19	19
קידוש	2																		
שהחיינו	1																		
סעודה - ענט"י והמוציא	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
ברכת המזון	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
ברכה מ"ז על הכוס	2	2																	
המפיל	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
על נטילת ידיים	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
אשר יצר	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
אלוקי נשמה	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ברכת התורה	2 ו"א 3	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
ציצית	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
תפילין	ספ' 1 אש' 2	1	1																
ברכות השחר	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
ברוך שאמר	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ישתבח	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ברכות קריאת שמע	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
שמונה עשרה	19	19	19	19	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	19	7	19	19
הלל שלם	2																		
מוסף	7																		
קידוש	1																		
סעודה - ענט"י והמוציא	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
ברכת המזון	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
ברכה מ"ז על הכוס	2	2																	
מנחה	19	19	19	19	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	19	7	19	19
סעודה ג' - ענט"י והמוציא	2	2																	
ברכת המזון	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
ברכה מ"ז על הכוס	2																		
נעילה / ברכות עלי' לתורה	7																		
תקיעת שופר + שהחיינו	2																		
מלכויות זכרונות שופרות	2																		
נטילת לובב + שהחיינו	2																		
כרפס, מצה, מרור, הגדה, ד' כוסות	ספ' 6 אש' 8																		
ספירת העומר	1																		
בורא פרי העץ על הסימנים	1																		
לישב בסוכה (כל סעודה)	1																		
סך הכל ברכות:		107	101	80	80	80	67	81	86	79	74	85	91	75	77	108	80	107	95

כל אחד יענין היטב בכל מועד האם הוא מברך את כל הברכות שמצוינות בטבלה, ולא יסמוך על סה"כ המצוין בסוף. למשל למנהג האשכנזים, מברכים על ההלל 2 ברכות גם בשביעי של פסח, ראש חודש וחול המועד. וכן מברכים על התפילין עוד ברכה אחת ביום חול.

מספר הברכות שיש במועדים מיוחדים נוספים בשנה:

ראש השנה שחל בשבת - 84	חנוכה שחל ביום שבת - 82	יום ב' של שמיני עצרת בחוץ לארץ - 79	שביעי של פסח שחל בשבת - ספרדים - 81 אשכנזים - 83	יו"ט של חג שבועות שחל
יום ב' של סוכות בחוץ לארץ - 80	חול המועד סוכות שחל בשבת - 85	יום ב' של שמיני עצרת בחוץ לארץ שחל בחול - 80	יו"ט של חג שבועות למי שער כל הלילה שאז חסר ברכת לארץ שחל במוציא שבת - 81	יו"ט של חג שבועות שחל
יום ב' של סוכות בחוץ לארץ - 83	שמיני עצרת שחל בשבת קודש - 85	יום ב' של שמיני עצרת בחוץ לארץ שחל במוציא שבת - 81	חול המועד פסח שחל בשבת קודש - ספרדים - 81 אשכנזים - 83	יום ב' של חג שבועות בחוץ לארץ שחל בשבת - 83
יום ב' של ראש השנה שחל במוציא שבת - 83	שמיני עצרת שחל במוציא שבת - 85	יום ב' של ראש השנה שחל במוציא שבת - 81	יו"ט של פסח שחל במוציא שבת - ספרדים - 81 אשכנזים - 83	יום ב' של חג שבועות בחוץ לארץ שחל בשבת - 83
יום ב' של ראש השנה שחל במוציא שבת - 82	שמיני עצרת שחל במוציא שבת - 82	יום ב' של ראש השנה שחל במוציא שבת - 81	יו"ט של פסח שחל במוציא שבת - ספרדים - 81 אשכנזים - 83	יום ב' של חג שבועות בחוץ לארץ שחל בשבת - 83

1. ישנם ימים בהם נוספים עוד ברכות בימות החול איש שיש מספיק, כגון: חנוכה - 2 או 3 ברכות על הדלקת הנרות, ליל יום פורים - 8 ברכות לפני ואחר קריאת המגילה, ערב פסח - 1 ברכה על בדיקת חמץ, חוה"מ פסח יומי הספירה - 1 ברכה על ספירת העומר [זה משנה לענין השבתות של ימי הספירה ששם גם נוסף עוד ברכה], חוה"מ סוכות ברכת 'לישב בסוכה' בכל סעודה, וברכת על 'נטילת לובב'.
 2. אנשים הנוטלים ידיהם רק פעם אחת ביום חסר להם 5 ברכות, ובדרך כלל הם משלמים זאת על הברכות עושים על מה שאוכלים בשאר האחרות, ואנשים שאינם נוטלים ידיהם כלל חסר להם 10 ברכות וצריכים לוודא שמשלמים זאת בברכות על מה שאוכלים במשך היום, ובברכות אשר יצר. כמו כן בתענית שמתור לאכול רק בלילה, יש לוודא שמשלמים מנין הברכות בברכות 'אשר יצר'.
 3. בשבתות יומים טובים שחסרים בהם ברכות יש צורך להשלים על אכילת מיני מאכלים שונים פעם או פעמיים ביום [דוגמה: בליל שבת ובשבת אחה"צ ברכת 'מזונות' העץ' 'האדמה' 'שהכל' על המחיה' 'בורא נפשות' - 12 ברכות, ובקידוש אבא עוד 2 - 3 ברכות], ברכות הריח, ברכות 'אשר יצר'. ובשעת הדחק אפשר לסמוך על שמיעת ברכות העולים לתורה וברכות ההפטרס.
 4. בט' באב בחלקו הפוסקים אם מותר להריח מיני בשמים כדי להשלים מנין מאה ברכות, לכן יש למנות את ברכת 'אשר יצר' שעושים ביום זה, ואם אין מספיק ברכות יש לסמוך על שמיעת ברכות העולים לתורה וכו' כדלהלן הערה 5. יש שהגויס לפי הא"י ז"ל לא לברך בברכות השחר 'שעשה לי כל צרכי'.
 5. ביום הכיפורים צריך למנות את ברכות 'אשר יצר', ולהריח כמה מיני בשמים שברכותיהם שונות. ובנוסף בשעת הדחק כזו סומכים על שמיעת ברכות העולים לתורה שחירת [12 ברכות] ומנחה [6 ברכות], וברכות ההפטרס שחירת [5 ברכות] ומנחה [4 ברכות]. יש שהגויס לא לברך בברכות השחר 'שעשה לי כל צרכי', ויש מקפידים לומר 'כל דברי' של ערב כיפור ביום ואז 'שהחיינו' ביום ויודדת ממניין הברכות.